

בציווין דקמיטין במשבא אדם, בגונא דركיע השמי דטפון כוכביה. המוציא במספרocabם לקלם בשם יקראי, (ישעה מ) לזרעא דישראל עברי יעקב אשר בחרתיך דאיונו אקרינו אדים. דכתיב (יחזקאל ל"ד) ואתנו צאני צאן מרעיתי אדים אחים, ובגיניכון אתברי עלמא. קרא הוא דכתיב (ירימה ב) קדש ישראל ליה ראשית תבואתך, דאיונו עלו במחשבה עד לא אתברי עלמא. וכלהו (תהלים קל"ט) על ספרך כלם יפתחו ימים יוצרו. לכלהו יומין עלאין במנין.

מושבו וקחו לבם. (שמות י"ב) משכו יומין עלאין לאנhero ליום פתאיין שס"ה ורבייע יום, ומacakt יומא בכולה יומא, לחושבן משכו. ומאן דמשיך מפטון, משיך נהירו לסייערא לקדsha לה. (תהלים קל"ט) ולא אחד בכם, לא דוד משיחא לא להו ליה יומין לאתנהרא, ואיהו משיך ליה שבעין שניין, כמה דעת אמר (תהלים ל"ט) הנה טפחות נטהה ימי. מאי טפחות, ט' פחות. טב הכא דפחית לעין מיום אדים, למיהב ליה לדוד דהוה טוב רואי. טוב דיליה מאים קדרמהה דעבד עמיה צדקה בגין דיהו מוקן דוד לעשות צדקה לישראל. בגונא דקביל דוד עני ואביוון, כי יהיב למסבג וככלא במשפט כמה דעת אמר (שמואל ב' ח) וכי דוד עושא משפט וצדקה לכל עמו.

ואתערו, שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאים קדרמהה, בגין דיעקב יושב אהלים ואוליף תפון בית שם ועבר ואברהם ויצחק למפלח ליקודsha בריך הוא, בגין דאיו בכור. דכתיב (שמות ז) בני בכורי ישראל ועובדיה בכליות ודאי הוה.

ספרא דאים קדרמהה הוה ליה ליעקב וספרא דחנוך וספרא דיי ספירות דיצירה דאברהם אבינו. והא אתערו מסכת בעודה זרה דאברהם אבינו עליו השלים ת' פרקים, ימכל איינו ספרים אוליף ליעקב אבינו עליו השלים איש פם יושב אהלים, חכמתא סגיא, והוה שופריה. ושורטוטין דיליה בגונא דשורטוטין דאים קדרמהה.

והא בגונא דאים קדרמהה דאיו גבים ליצירה, יציר פפיו של הקדוש ברוך הוא, אוף הלי יעקב ראשון, ראשון לשlimo. קדש ישראל ליה ראשית וגוי, דהוה ערסיה שלים, מה דלית הלי באברהם דנפיק מגניה ישמעאל ובגוי קטורא ואינו סיגי הפסח. ואדם, דנפק מגניה קין. וזה, דנפק מגניה הם. ויצחק, דנפק מגניה עשו, סיגי דהבא. אבל יעקב, ערסיה שלימא איה. ועל דא ביה בחר ה' מבל העמים (תהלים קל"ח) כי יעקב בחר לו יה ישראל לסתולתו וכחיב (דברים ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלה. (ע"ב סתרי תורה). (עד כאן מההשמדות).

זהר:

רבי יצחק ורבי יוסף, והוא יתבי יומא חד ולעאן באורייניתא בטבריא. אעbar רבי שמעון, אמר לו במאי עסquitו, אמרו ליה, בהאי קרא דאוליפנא מגניה דמר, אמר לו מאי איה. אמרו ליה, האי דכתיב, (בראשית